

otthonérzés az amikor

DOBAI LILI

*valaki mellett nem érzed hogy
máshol akarsz lenni nem
vágyódsz el sehova máshova csak
hogy folytatódjon ez az ő melletti
csoda és nem azért mert gondolod
vagy mert ésszel tudod és felfogod
hanem csak egyértelműen otthonod
mert
minden érzékeddel érzed
hogy nem is lehetnél jobb
helyen mint ahová
vele sodort vitt a végzet a
véletlen vagy amit
annak tudsz de korántsem az hanem
választás döntés egészen az és
eszedbe sem jut hogy ne ott legyél
ahol vagy vele valahol bárhol
bármí áron
mindenképp*

ugye nem azt

*akartad mondani hogy...
csak azért mert akkor az
nagyon fájit volna de nem
remélem nem és látom a
szemedben is a szemedben hogy
nem csak véletlen csak eltévedt
elszólás megbotlott szócsalás
lehetett de akkor is...
most rossz egy kicsit és
tudod jól mi lenne jó ha
megtennéd nem sok és nem is
kevés egy simogatás egy
ölelés kellene most
nagyon és ha megteszed*

nagyon is
jó és nagyon is
hagyom

ott fúj ahol

akar a háznál még nem meleg
pulóvert is veszel fel a
fürdőruhára így indulsz le a
partra de szandálban a fű
harmatozza combig a lábad az
ösvényen a bokrok alatt a dús
aljzaton vágsz át hogy gyorsan
kitalálj az útra néhány
csaláncspést is beszerzel
tested bőrére karcolást
rajzol ez a hajnal egy cica
szegődik melléd tappancsol
hosszan a farka egyenesen az
ég felé mutat majd elmarad
ahogy az útra tűzni kezd a nap
feltámad a szél amint partot
érsz a lemetszett jegenyesor
alatt orrodban még a jázmin a
füge a fagyal illata és a narancsos
színű legillatosabb rózsáé ami a
lila a fehér és a piros mellett fut
fel lugasba a víz hullámszik az
egyre erősödő szélben de a nap
már nagyon ég fenn így hát a
vízhez lépsz gyorsan elmerülsz
benne és majd megfagysz de ötven
méter után már megadja
magát a test a víznek a
hullámok ritmusát veszi át egyre
beljebb hagyja hogy sodorják
villog a viharjelző fénye forogva
mindegy hiába csak úszol egyre
beljebb úszol a parton senki de
senki látod amint meglebbenti a
ruhád a padon a szél megrezzenti a
dombok ívét amit nem láthat más
senki hiszen szinte hajnal és

*reggel között van még a hullámok
mormolása között meghallod hirtelen a
harangszót püünkösdre hív csak szól
szól hangzik bronzos öblösen
miközben a hullámokkal együtt
viszi a testedet fújja kívül belül a
szél fúj ott ahol akar
ahol akar ott
fúj*

FECSCKE CSABA

Terepszemle

*a rakoncátlankodó kis patakot
kőbordák közé szorították
így kezdődtek a hatvanas évek
melyek oly hamar véget is értek*

*az a jókora kő amit kölyökkoromban
erőmet fitogtatva annyiszor a fejem fölé
emeltem praktikus célokat szolgál valahol
beleépült a racionalitás megbízható*

*falába a tűzoltószertár roskadozó
deszkaépítménye helyén posta épült
ahol céllövölde állt és ringlispil keringett
búcsú napján most takaros kis park látható*

*világháborús emlékművel aranyozott
betűkbe űzött kényszerű hősök vonják
kérdőre a történelmet
egyre nagyobb a csönd*

*amit a házak fölé magasodó templom
árnyéka nyomatékosít
szánalmas terepszemle ez
az idő céltalan cirógatása*